

Ađlamasin Analar

– mihrimah · 18 Nisan 2017

AĞLAMASIN ANALAR

Kim susturabilir ki
Sessiz feryatlarını yüreklerin
Tıkayın gücünüz yetiyorsa kulakları
Duymayın bu feryatları
Islanmadık vicdan kalmadı
Kutsal gözyaşlarınızdan
Cennet anaları
Yüreklerinizdeki yavrularınız
Kırmızı kundaklara sarılmış
Göklerin orduları artık
Onlara mukaddes şehit adını
Zatına şahit kılan vermiş

Toprakta atan yürek sesinizi
Kirpiklerinize astığınız mateminizi
Duymayan, görmeyen vicdanlar utansın
Mahşere kalmış kavuşmaların
Semah zamanı şimdi
Ağlayın gökler, toprak rahmete kansın
Haykırmak istiyorum karanlık kalplere
Yeter artık üşümesin yürekler
Soğuk dađlarda, tepelerde

Eller kundakların namusunda
Gözler arpacık namlusunda
Karanlık korkulara söylenmesin ninniler
Kurşun yemesin karavanada
Ölümüne sevdalar
Son uykusu olmasın
Büyümeyen kalplerdeki çocukların

Ölümün adı acı
Yürekler acıların kabristanı

Ninni annelerin sessiz feryatları
Kurşun emzirmesin acılar
Acıtmasın tebessümler gözleri
Kanamasın dudaklar
Öperken o pak alnından gülleri
Kartal bakışım kâbusları ol hainlerin
İnlerine saklansın çakallar korkusundan
Kalleşçe kurdukları tuzaklarında
Timsah gözyaşlarında boğulsun
Uç şehidim uç
Sana uçmak yakışır
Bir gün gelir sevdalar
Gözlerinle buluşur
Kerbelâda su olur
Uludağların yanarak karı
Yüzlerden okunuyor
Şehadetin vakarı

Kalmaz kimsenin yanına kâr
Bu gözyaşı ve ahlar
Ey tagutun kulu zalim günahkâr
Yeter artık!
Senelerdir tuz bastığımız yaramıza
Sinemizde yer kalmadı
Makber kazmaya acılarımıza
Toprak kana doydular
Gözyaşları tükendi gecelerin
Utanır belki
Vicdanı acır da ölümün
Kurşun şaşırır yolunu
İntihar eder terör
Acıları emzirmesin yürekler
Kanamasın yaralar
Yeter artık ağlatmayın
Ağlamasın analar!

31-010-2012

Şair, Burhan AKSU